

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Enchiridion Piarvm Meditationvm In Omnes Dominicas,
Sanctorvm Festa, Christi passionem, & cætera**

Busaeus, Johannes

Mogvntiæ, M. DCVI.

3. De præstantia Paupertatis Religiosæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70978)

quam quæ non sunt ex voto facta. 1. quia
 fiunt ex affectione maiori: maior enim est
 affectio eius, qui ita quippiam vult, vt si-
 bi fas nõ sit aliud velle, quam eiusqui vult
 tantum aliud, sic tamen vt liceat contra-
 rium. 2. quia ex duplici virtute procedunt,
 qui enim amore Dei seruat castitatem, vnã
 tantũ exercet virtutem, nempe cõtinen-
 tiam: qui vero seruat castitatem ex voto,
 exercet duas continentiam & religionem
 3. quisquis vouet, vel vouet, vt emittat vo-
 tum & obliget se Deo, vel vt postea teneat-
 ur reddere quod vouit, ratione vtriusque
 autem maximũ sequitur meritum. Primi
 quidem quia maxime voluntaria est actio:
 sic enim vult, vt nõ possit reuocare ipsam
 velle. Secundi vero, quia velle reddere est
 actus patriæ, qui est actus nobilissimus.

MEDITATIO III.

De præstantia Paupertatis Religioſæ

CONSIDERA, paupertatem Euangeli-
 cam, qua religiosus diuitias omnes i- *Phil. 1.*
 pſosque auri montes quasi stercora, vt ait
 Paulus abominatur, idq; propter Dei a-
 morem, spemque vitæ æternæ, omnibus

Ll s virtu-

Lib. 5. virtutibus emineat & esse, vt Ambrosius
in Luc. loquitur, *ordine primam*, & quasi aliarum
virtutum parentem. Religiosus enim, dum
vouet illam, non solum omnibus faculta-
tibus se exuit, & nudus nudum sequitur
Lib. 4. Christum, sed in eo statu se ponit, vt nihil
c. 13. proprij habere possit. Vnde Cassianus di-
cit magnum crimen fuisse, si monachus
dixisset, *codex meus, tunica mea* Quare &

Mat. 3. Christ^o inter octo beatitudinaes, id est, vir-
tutes quæ hominem in hac vita beatum
faciunt paupertati principem locum de-
dit, eidemque summum præmium attri-
buit. *Beati, in quiens, pauperes spiritu, quo-
niam ipsorum est regnum caelorum.*

2. Considera, præstantiam eius maximè
2. Cor. sumi ab exemplo filij Dei, qui, vt ait Apo-
Mat. 8. stolus, cum diues esset, factus est pro nobis
egenus, & ita egenus, vt dixerit. *Vulpes fo-
neas habent, & volucres caeli nidus: filius ve-
ro Dei non habet, ubi caput suum reclinet.*
Vnde nec in domo, sed in stabulo, eo quæ-
lieno nasci voluit, & licet in manu habe-
ret omnes fines terræ, ali orū eleemosynis
viuere, & stipem mendicando quærere, pau-
Pf. 39. perem habere matrem & patrem, nempe
fabrum. Pauperes item discipulos. In pau-
pertate demū & nuditate vitam claudere.

Hunc

Hunc sanè statum, nisi sapientia Dei se dignum cognouisset, non assumpsisset, nisi sciuisset paupertatè esse gemmâ pretiosissimam, licet mundo vilissimâ, non ad eam quærendam de cœlo descendisset, non per pauperes & nudos piscatores tanta miracula fecisset, & totum mundû cõuertisset. Certè aut mûdus errat magni facere pergens opes & diuitias, aut Deus eas contemnens: at impossibile est Deum errare, ergo turpissimè errat mûdus.

3. Considera ex iudicio mundi liquere eius præstantiam. Si enim quis ex paupere repente fiat diues, mundus non admodû miratur: at contra si quis ex diuite & copioso sponte fiat pauper, & omnia deserat agros, vineas, vrbes, summopere miratur, eo quod nihil putet diuitiis esse nobilius, nihil abiectius inopia. Secundò, perpende sedulò, an reuera mundus possit cum opibus, omnibusque deliciis suis ita exsaturare cor humanum, vt acquiescat? Non certe, quia mundi sèctatores, quo plus habent hoc amplius habere desiderant, & cum satiari nequeant partis, ad veram animi quietem nunquam perueniunt. Ac religiosus, qui neque proprium quicquam habet, neque habere desiderat,

victus

victu & amictu medico contentus viuit, eo que similior est beatis in celo: vt enim hi sua gloria omnes contenti in celo viuunt, sic ille paupertate religiosa contentus degit in terra & ideo fortasse à Christo dictum est, pauperum spiritu, non futurum, sed iam esse regnum celorum.

Matt. 5.

MEDITATIO IV.

De utilitate religiosa paupertatis.

CONSIDERA mirabiles eius utilitates. Nam primò tollit superbiam, & alia multa vitia, quæ homines occasione opû cõmittunt, vel potentia, quæ opes comitatur. 2. valet ad peccata præterita expianda & delenda. 3. hominem inutilli rerum terrenarû sollicitudine liberat. 4. virtutes fere omnes inducit, vt temperantiam, modestiam, & maximè humilitatem, quæ est eius velut germana soror, 5. auellit animû ab amore huius mundi, omniumque eius voluptatum, & trãsfert in amorem rerum celestium vt dicat. Non habemus hic ciuitatem, sed futuram, quæ in celo est, inquit. 6. hominem perfectû reddit in hac vita, iuxta illud. Si vis perfectus esse, vende

Heb. 13
Matt. 19.

Meditationes
de Buisa